

Oponentský posudek k bakalářské práci
Tělo a tělesnost u Oliviera Clémenta, Louis-Marie Chauveta a Jürgena Moltmanna
ETF, obor Teologie křesťanských tradic, červen 2008

Autor: Michal Pařízek
Vedoucí práce: Ivana Noble
Počet stran: 42

Cílem bakalářské práce Michala Pařízka je na příkladu vybraných autorů hlavních křesťanských tradic ukázat, jak současná teologie promýšlí otázky spjaté s tělesností (s. 7). Jedná se o práci z teologické antropologie, či lépe systematické teologie, neboť širše reflexe zahrnuje také např. liturgickou a sakramentální teologii. Téma je vhodně zvolené jak vzhledem k profesi autora, tak k ekumenickému studijnímu programu.

První část práce tvoří rozsáhlý úvod, který se věnuje historii vztahu západní společnosti k tělesnosti. Těžiště práce představuje následná část o pojetí těla u Oliviera Clémenta, Louis-Marie Chauveta a Jürgena Moltmanna. Poté následuje devítistranný závěr, který je vlastní autorovou reflexí tématu. Struktura práce je tedy logická. Bohužel již ne tak přehledná. Doporučoval bych obvyklé členění na úvod, 3 kapitoly a kratší závěr. Nepřehledně působí také dlouhé oddíly ve střední části práce a v závěru; zde by pomohly podnadpisy označující dílčí témata.

Zařazení historického úvodu vhodně uvádí do kontextu současné teologické diskuze. Hlavní část práce je zpracována velmi dobře a nemám k ní připomínky. Autor vybírá zásadní myšlenky představovaných teologů a srozumitelným způsobem je interpretuje čtenáři. Obohacující jsou také jeho výklady k původním hebrejským a řeckým výrazům, např. pozn. 60. Závěr pak přináší autorovy vlastní komentáře, které „dotahují“ a konkretizují předkládané teologické myšlenky. Jeho pokus uvést představované teology do dialogu dokládá autorův vhléd do problematiky.

Je možné vznést řadu dílčích výhrad, které však nejsou na újmu hlavnímu cíli práce. Autor dostatečně neobjasňuje (svůj vlastní?) výraz „maskulinní křesťanství“ (s. 11). V pozn. 37 opačně uvádí zástupce Antiochijské a Alexandrijské teologické školy. Zmínky o Irenejovi a Augustinovi v oddíle 1.2.4 by měly být předřazeny Chalcedonskému koncilu. V pozn. 43 překládá aristotelské *anima forma corporis* jako „člověk je duší svého těla“; což sice odpovídá Moltmannovu překladu v knize *Bůh ve stvoření* (s. 199), ale nezdá se mi být přesným (k tématu doporučuji článek Machula, T., „Od ‚anima in corpore‘ k ‚anima forma corporis‘“, *Studia theologica*, č. 4 (2004), s. 44-52.). Otazník si kladu nad uváděním latinských termínů v 1. pádě v případech, kdy syntax vyžaduje jiný pád (např. s. 19 a s. 39); doporučil bych uvést výraz v češtině v odpovídajícím pádě a v závorce pak ponechat latinský výraz v nominativu. Věta „Milost Boží ... je ... plná milosti“ (s. 32) se mi nezdá logická. Gramatické chyby se místy objevují zvláště v interpunkci a v používání velkých a malých písmen.

Práce je dobrým přínosem k teologické reflexi těla a tělesnosti. Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení B.

Petr Jandajsek
15. června 2008